

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Tingets Samtykke udkræves, for at Sagen kan behandles i dette Møde. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg imidlertid Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Det stillede Ændringsforslag, Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Stegger Nielsen): Som det fremgaar af den omdelte Betænkning, har Udvalget afholdt en lang Række Møder og flere Samraad med Ministeren samt aflagt Besøg paa en Række Seminarier, alt sammen med den Mulighed for Øje at naa et Resultat med Hensyn til Lovforslaget. Der har ogsaa været forhandlet med flere Deputationer fra Institutioner, hvis Navne er opført i Betænkningen.

Under Arbejdet med Sagen har det vist sig, at der ikke var Mulighed for at gennemføre Lovforslaget, saaledes som det forelaa fra Folketinget. Vi har inden for Udvalget haft adskillige andre Forslag fremme, men det, man til sidst er enedes om, er det Forslag, der nu er optrykt i Betænkningen. § 1 deri udtrykker, at naar Privatseminariet „Femmers Kvindeseminarium“ i København ved Udgangen af Skoleaaret 1937—38 ophører med sin Virksomhed, bemyndiges Undervisningsministeren til at overtage dets Grund og Bygninger paa Vilkaar, der nærmere bliver at fastsætte efter Forhandling med Rigsdagens Finansudvalg. Med Hensyn til disse Vilkaar skal jeg tillade mig at henvise til det oprindelige Forslag.

Reglerne for Afviklingen af Seminariets Drift er optaget i Paragraffens Stykke 2.

I Stykke 3 foreslaar Udvalget saa indsat en Bestemmelse, der udtaler, at Undervisningsministeren bemyndiges til at bringe de i Stk. 2 omhandlede Bestemmelser til Anvendelse paa andre Privatseminarier, der giver Afkald paa den dem givne Anerkendelse senest med Udgangen af Skoleaaret 1938—39. Denne Bestemmelse er foreslaaet ikke mindst af Hensyn til den haarde Konkurrence, som Privatseminarierne kan komme ud for i de kommende Aar, og hvorefter man kan forvente, at et enkelt af disse vil faa saa store Vanskeligheder, at det maa give op. Det er da betimeligt og nødvendigt, at der findes en Bestemmelse, hvorefter et saadant Privatseminarium kan

nyde godt af de samme Vilkaar, som man har tilbudt ved Afviklingen af Femmers Kvindeseminarium. Det er dette, man tilsigter ved Stk. 3, og det er alene det, der ligger deri. Der tilsigtes altsaa at give en Betyggelse, som følger af den Forpligtelse, der paahviler Staten, en Betyggelse for Privatseminarier, som paa eget Initiativ maatte ønske at gøre Brug deraf. Jeg tilføjer, at det er en Bestemmelse, som der meget stærkt er fremsat Ønske om fra Privatseminariernes Side gennem Privatseminarieforeningens Bestyrelse.

I § 2 foreslaas indsat en Bestemmelse om, at det i Lov Nr. 122 af 4. April 1928 § 3 nævnte Minimumsevtal for et tilskudsberettiget anerkendt Privatseminarium ændres fra Udgangen af Skoleaaret 1934—35 fra 42 til 56. Dette er en simpel Følge af Vedtagelsen af den nye Seminarielov, idet Minimumsevtallet under den gamle Seminarielovs 3-aarige Ordning skulde være 3 Gange 14, altsaa 42. Nu har vi taaet en Seminarielov med en 4-aarig Ordning, og Minimumsevtallet skal da være 4 Gange 14, altsaa 56.

Jeg vil gerne til den højtærede Undervisningsminister gøre den Bemærkning — maaske nærmest stille det som et Spørgsmaal —, at jeg gaar ud fra, at man i de kommende Aar lader Forholdene udvikle sig inden for Seminarieverdenen, saadan som de nu kan, og jeg haaber, at det ikke er Ministeriets Hensigt at sænke Klassekvotienten yderligere paa Seminarierne, idet jeg vilde anse det for en stor Fare for Privatseminarierne, hvis dette skete.

Selv om der gennem Forhandlingerne om Lovforslaget ikke er naaet et Resultat, der bringer de Nedlæggelser af Seminarier, man nok kunde have ønsket, vil jeg dog udtale Haabet om, at Loven maa bidrage til, at der falder Ro over Sindene i Seminarieverdenen, saaledes at den alligevel gør sin store Nytte; for det er saare vigtigt, at vore Seminarier faar Arbejdsro og ved, hvorledes Forholdene ligger.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig paa det samlede Udvalgs Vegne at indstille Lovforslaget til det høje Tings Vedtagelse i den af Udvalget foreslaaede Skikkelse.

Undervisningsministeren (Borghjerg):

Det Lovforslag om Nedlæggelse af Seminarier, som jeg forelagde for det høje Folketing i Vinter — jeg tror, det var den 12. Januar —, blev jo ændret ikke saa lidt i Folketinget, idet tre Partier enedes om en Form, hvori det blev sendt over til dette